

Κυριακή 13 Μαΐου 2018

Κυριακή τοῦ Τυφλοῦ.

Ἰωάν. 9, 1 – 38.

«...ἐνίψατο καί ἤλθε βλέπων». (Ἰωάν. 9, 7)

Τόσο ἀπλά, τόσο γρήγορα, τόσο χαρούμενα βρίσκει τό φῶς του ὁ τυφλός σήμερα. Τό φῶς πού ποτέ δέν ἔχασε, ἀφοῦ ποτέ δέν τό εἶχε. Τό φῶς πού τοῦ χάρισε Ἐκεῖνος πού μέ αὐτεπίγνωση φώναξε: «ἐγώ εἰμί τό φῶς τοῦ κόσμου».

«Ἐνίψατο καί ἤλθε βλέπων». Τό συγκλονιστικό θαῦμα πού παρακολουθήσαμε σήμερα μάς ἀφήνει ὀρισμένα κεφαλαιώδη μηνύματα, πού εἶναι ἀνάγκη πολύ προσεκτικά νά δοῦμε.

Πρῶτον, λαμβάνουμε τό μήνυμα ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ δημιουργός τοῦ σύμπαντος κόσμου. Εἶναι δηλαδή ὁ δημιουργός καί τοῦ ὕλικου κόσμου καί τοῦ πνευματικοῦ. Στόν ὕλικό κόσμο ἔχουμε πρόσβαση μέ τίς αἰσθήσεις μας. Τόν πνευματικό κόσμο τόν προσεγγίζουμε μέ τήν ψυχή μας. Τό μεγάλο μυστήριο βρίσκεται στό γεγονός πώς μέσα ἀπό τήν ὕλη ὁ Χριστός δημιουργεῖ καί τήν πνευματική πραγματικότητα. Ὁ Χριστός μέ τή λάσπη

πλάθει τά μάτια τοῦ τυφλοῦ, τά ὅποια δέν τά εἶχε μέ τή γέννησή του. Καθώς πλάθει τά μάτια τοῦ τυφλοῦ, ταυτόχρονα τοῦ χαρίζει καί κάτι πνευματικό, πού εἶναι ἡ ὄραση. Ὅποιος ἔχει μάτια δέν ἔχει πάντοτε καί ὄραση. Ὁ τυφλός δέν εἶχε οὔτε μάτια οὔτε καί ὄραση. Ὁ Χριστός τοῦ χαρίζει καί τά δύο, γιά νά μᾶς διδάξει πώς ἡ ὕλη εἶναι τό ἔνδυμα τοῦ πνεύματος. Ὁ Χριστός χαρίζει στόν τυφλό κάτι ὑλικό καί πνευματικό ταυτόχρονα, γιά νά μᾶς διδάξει πώς ἡ ὕλη καί τό πνεῦμα εἶναι οἱ δύο ὄψεις τοῦ ἰδίου νομίσματος, πού ὀνομάζεται δημιουργία.

Δεύτερον, ὁ Χριστός παραγγέλλει στόν τυφλό νά πάει στήν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ νά ἀφαιρέσει τή λάσπη ἀπό τά φρεσκοδημιουργημένα μάτια του, γιά νά βρεῖ τό φῶς του. Μ' αὐτή τήν παραγγελία τοῦ Χριστοῦ λαμβάνουμε τό μήνυμα πώς, γιά νά βροῦμε τό φῶς, πρέπει νά πετάξουμε ἀπό πάνω μας τή λάσπη πού καλύπτει τά μάτια μας. Εἶναι ἀλήθεια πώς τά πνευματικά ἀγαθά κρύβονται πίσω ἀπό τά ὑλικά. Γιά νά ἀπολαύσουμε τά πνευματικά ἀγαθά, πρέπει νά ἐλευθερωθοῦμε ἀπό τή λάσπη τῆς ὕλης. Ἡ ὕλη εἶναι τό περιτύλιγμα. Γιά νά φτάσουμε στό περιεχόμενο, πρέπει νά πετάξουμε τό περιτύλιγμα.

Τρίτον, ὁ τυφλὸς βρῆκε τό φῶς του ἐπειδὴ ἐνήργησε κατά τίς ὁδηγίες τοῦ Χριστοῦ. Δέν τόν ἐμπόδισε οὔτε ἡ κοινή λογική, οὔτε ὁ κοινὸς νόμος τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου, οὔτε καμία ἄλλη ἀναστολή. Μὲ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στήν ἐπιταγή τοῦ Χριστοῦ καί μέ πίστη στή δύναμη τοῦ Θεανθρώπου ἔκανε ὑπακοή καί ἀμέσως ἔδρεψε τούς ὠραίους καρπούς της.

Ὁ ὑλικὸς κόσμος μέσα στόν ὁποῖο ζοῦμε δέν εἶναι δικός μας, εἶναι ἀδελφός μας. Τό περιβάλλον στό ὁποῖο κινούμαστε καί ἀναπτυσσόμαστε δέν μᾶς ἀνήκει. Μᾶς δόθηκε, γιά νά τό διαχειριζόμαστε μέ σεβασμό. Μᾶς δόθηκε, γιά νά τό χρησιμοποιήσουμε γιά τήν πνευματική μας προκοπή καί ὄχι γιά τήν ἐγωιστική μας ὑλική ικανοποίηση. Ὑβρίζουμε τό Θεό, ὅταν προσβάλλουμε βάνουσα τό περιβάλλον. Ὑβρίζουμε τόν Δημιουργό, ὅταν δέν σεβόμαστε τό δημιούργημά Του. Ὁ ὀρθόδοξος χριστιανὸς κατανοεῖ πῶς τό ὑλικό περιβάλλον ἔχει τήν ἴδια ἀξία μέ τόν πνευματικό κόσμο. Ὅταν κάποιος ἀσεβεῖ πρός τήν ὕλη, τότε ὑποτιμᾷ καί τό πνεῦμα. Ὅποιος ἐκμεταλλεύεται μονοδιάστατα τήν ὕλη, τότε χάνει κάθε πνευματική χαρά καί προκοπή.

Γιά νά ἀπολαύσουμε τά πνευματικά δῶρα τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τά περιττά ὑλικά

βάρη, από τή λάσπη τοῦ κόσμου, σάν τόν τυφλό. Ὁ τρόπος πού θά τό πετύχουμε αὐτό εἶναι μία λέξη πού τρομάζει τό σύγχρονο ἄνθρωπο καί εἶναι ἡ λέξη ἄσκηση.

Γιά νά προκόψουμε τέλος στήν πνευματική μας πορεία, εἶναι ἀνάγκη νά ἐμπιστευθοῦμε ἀπόλυτα τό Θεό καί νά κάνουμε ἀπόλυτη ὑπακοή στό θέλημά Του. Ἀκόμη καί ὅταν μᾶς ἐμποδίζει ἡ κοινή λογική, ἀκόμη καί ἂν πρέπει νά ἐνεργήσουμε ἀντίθετα μέ τήν ἐπικρατούσα νοοτροπία τῶν ἀνθρώπων, ἄς ἔχουμε τή δύναμη νά ὑποτασσοῦμαστε στίς ὁδηγίες τοῦ Χριστοῦ μας, γιά νά ἀπολαύσουμε τό φῶς πού Ἐκεῖνος ἤλθε νά φέρει στόν κόσμο. Ἡ κολυμβήθρα τοῦ Σιλῳάμ μᾶς περιμένει, εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ἡ ἀπόνιψη καί κάθαρση τῆς λάσπης τοῦ κόσμου γίνεται μέ τό καθαρτικό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως. Ἡ ἀπελευθέρωση ἀπό τή λάσπη καί τό ὕλικό φρόνημα γίνεται μέ τήν ἄσκηση καί τή βίωση τῆς μετανοίας. Τότε ἀπελεύθεροι καί δυνατοί, φωτεινοί, καθαροί καί ἀνάλαφροι, μπορούμε ν' ἀπολαύσουμε τό φῶς τῆς ζωῆς, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, καί νά χαροῦμε μέ τήν παντοτινή σωτηρία μας, πρὸς δόξαν τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἀμήν.